

PRENUMERATA.

Kurjer Warszawski wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzi stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

Warunki prenumeraty podane są w nagłówku numeru głównego.

Oddzielna przedpłata na dodatek poranny przyjmowana być nie może.

Dziś:	Franciszka Salezego. B.	Wschód słońca o godzinie 7 minut 54.	Wschód księżyca o godzinie 6 minut 15 r.
Środa:	Martyny Panny M.	Zachód " " " 4 " 32.	Zachód " " " 2 " 27 w.
Czwartek:	Piotra Nolaszko.	Długość dnia godzin... 8 " 38.	Wysokość wody na Wiśle stóp 4 cali 0.
Piątek:	Ignacego Bisk. M.	Przybyło " " " 1 " 0.	Dziś o godzinie 4-ej rano zimna 0° R.

KURJER WARSZAWSKI.

Dodatek poranny.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.

Nekrologja: za jeden wiersz 15 kop.

Zwyczajne i małe ogłoszenia w dodatkach porannych nie zamieszczają się.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor codziennie od 8-ej rano do 8-ej wiecz., w niedziele i święta od 10 do 1 w poł.

Sobota: Oczyszczenie N. Marji P.
Niedziela: Błażeja Bisk. M.
Poniedziałek: Ansgarego Biskupa.
Wtorek: Agaty Panny Męcz.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji nr. 126. — Telefon Administr. 141.

KALENDARZ.

Imiona słowiańskie: Dziś Zdzisława, jutro Dobrogniewy.
Zgromadzenia: Nadzwyczajne ogólne zebranie uczestników spółki Muzeum pszczelniczego. (Lokal spółki, Koszyki—5 po południu.)

Wystawy: Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych. (Krak. Przedm. № 15—od 10-ej rano do 6-ej po południu.)—Wystawa obrazów Krywulta. (Hotel Europejski—od 10-ej rano do 7-ej wieczorem.)

Teatra: Wielki: Dziś „Trubadur” (występ gościnny panny Elly Russel), jutro „Uriel Acosta”; — Rozmaitości: dziś „Nasi najserdeczniejsi”, jutro „Ciotka na wydaniu”, „Fortepian Berty” i „Stryj przyjechał”; — Mały: dziś „Przygodne posłubne rezerwisty”, jutro „Kapelusz bandyty” (1-szy raz). (7½ wieczorem.)

Ogród zoologiczny: ulica Bagatela. (Otwarty codziennie od 10-ej rano do wieczora.)

Lombard miejski: Gotówki w kasie lombardu do rozdania na zastawy znajduje się na dzień jutrzejszy rs. 1375 kop. 59. (Pożyczki wydawane będą. Wykup i prolongata skuteczniejsza się od 9-ej rano do 1-ej po południu.)

Z sali obrad.

U adwokatów.

Zgodnie z przepisami ustawy odbyło się onegdaj w gmachu izby sądowej ogólne zebranie uczestników kasy pomocy adwokatów przysięgłych. Zebrało się ogółem 100 głosujących.

Posiedzenie zajął przewodniczący w kasie adw. przys. J. Brzeziński, poczem objął prezydium zaproszony przez aklamację mecenas Karpiński.

Na wniosek przewodniczącego zebrani uczcili przez powstanie z miejsc pamięć zmarłego w roku zeszłym mecenasa Zygmunta Krysińskiego.

Po uproszeniu asesorów i sekretarza przystąpiono do porządku dziennego, na wstępie jednak uczestnik Plebański, a za nim uczestnik Szyf oświadczyli, że zapowiedziany przez nich wniosek, uważają za załatwiony wobec podniesionej przez zarząd kwestji instrukcji i takowy cofają.

Imieniem zarządu kasy przemówił do obecnych adw. przys. Alfons Preiss, objaśniając na podstawie sprawozdania dotychczasową działalność kasy.

Z kolei odczytane zostało przez adw. przys. Benzeffa sprawozdanie komisji rewizyjnej. Nie poruszając sprawozdania rachunków zarządu, które komisja znalazła w zupełnym porządku, zaznaczyć musimy, że od czasu założenia kasy powiększają się stale zaległości w składkach miesięcznych. Jest to jeden z tych objawów, które w chwili obecnej trapią każdą niemal instytucję. W celu usunięcia zaległości, komisja rewizyjna zaproponowała użycie środków własnych.

Następne wnioski zarządu, a mianowicie o zatwierdzenie sprawozdania i bilansu, pokwitowanie dotychczasowego zarządu, umorzenie trzech zapomóg w ilości 490 zł. i składek z epoki przed zatwierdzeniem ustawy w sumie 111 rs. co do których nie ma najmniejszej nadziei odbioru, wreszcie wniosek o zastornowanie dwóch sum z 1888 i 1887 r. przyjęte zostały bez zmiany. Natomiast nie bez opozycji zaakceptowano wniosek o przelanie sumy 800 rs. z rezerwy kapitału obrotowego na kapitał zasobowy.

W dyskusji nad tym przedmiotem zabrali głos pp. Szyf Bardzki, Pronaszko, Leon Grabowski i Leszczyński, poczem zebranie przychyliło się w zupełności do wniosków zarządu.

Niemniej żywe rozprawy toczyły się nad etatem dochodów i wydatków na rok bieżący, z powodu wniosku uczestnika adw. przys. Leona Krysińskiego aby do etatu wniesiona została pozycja rs. 250 na ewentualne wynajęcie lokalu dla kasy.

Nad wnioskiem zabierali głos: pp. Henryk Konie, Jakób Kirsztot, Leon Grabowski, Szyf, Stanisław Rotwand i Bardzki. Przeprowadzone w tym kierunku głosowanie wykazało, że większość obecnych wypowiedziała się za podniesieniem pozycji wydatków w etacie o 250 rs., dając tem zarządowi możność wynajęcia w razie uznanej potrzeby odpowiedniego na ten cel lokalu.

Ostatnią z kwestyj, jakie wywołały dyskusję, był wniosek zarządu o przedłużenie terminu do sporządzenia instrukcji wewnętrznej. Jedni, jak p. Plebiński, uważali sprawę za nagłą, inni, jak pp. Stanisław Rotwand, Leon Grabowski i Leszczyński wnosili o udzielenie zarządowi terminu rocznego do opracowania instrukcji. Na wniosek mecenasa Kokelego postanowiono jednocześnie dodać do pomocy zarządowi pięciu uczestników, których przybranie pozostawiono do uznania samemu zarządowi. Opracowany przez zarząd łącznie z uczestnikami projekt instrukcji ma być nie później jak w październiku r. b. zakomunikowany uczestnikom do opinii i przedstawiony do zatwierdzenia na następnym zebraniu ogólnem.

Po wyczerpaniu w ten sposób kwestyj wewnętrznych, adw. przys. Marczewski przedstawił obecnym wniosek adw. przys. Parczewskiego z Kalisza w przedmiocie utworzenia kasy zaliczkowo-wkładowej. Wniosek ten przekazany został do załatwienia zarządowi.

W końcu dopełniono wyborów na dwóch członków zarządu, w miejsce wychodzących pp. Leona Grabowskiego i Marczewskiego, oraz na kontrolerów.

Większością głosów powołani zostali: do zarządu pp. Henryk Krajewski (gl. 79), Dominik Anc (gl. 42) i do komisji rewizyjnej pp. Stanisław Boduszynski z Piotrkowa (gl. 72), Cezary Ponikowski (gl. 65) i Adolf Suligowski (gl. 59). Z kolei największą ilość głosów otrzymali: do zarządu pp. Karol Dunin (gl. 36) i Józef Kirsztot (gl. 17) i do komisji rewizyjnej pp. Benzeff (gl. 11), Karol Dunin (gl. 10) i Dominik Anc (gl. 9).

Posiedzenie trwało od godz. 11½ do 2-ej po południu. E. W.

U ogrodników.

Zebranie styczniowe członków Towarzystwa ogrodniczego jest zarazem ogólnem rocznem zgromadzeniem, na którym przedstawia się sprawozdanie, zatwierdza budżet i dokonywają wybory. Ważność więc tej sesji była zapewne powodem, iż na wczorajsze posiedzenie przybyło około 200-tu członków, zapełniających szereg sal hotelu Europejskiego.

Z odczytanego sprawozdania okazuje się, iż Towarzystwo w roku minionym znakomicie się rozwinęło, czego dowodem liczba członków rzeczywistych, wynosząca 427-iu, nadto jest 23-ch członków założycieli, 7-iu dożywców, 27-iu korespondentów, wreszcie jeden honorowy w osobie prezesa Jerzego Aleksandrowicza.

Pod względem finansowym interesu Towarzystwa tak się przedstawiają: dochody uczyniły w roku sprawozdawczym 6,151 rs. (kopiejki wszędzie opuszczamy), wydatki zaś 4,981 rs., w remanencie na r. b. pozostało 1,170 rs. W ogóle majątek Towarzystwa wynosił w dniu 31-ym grudnia r. 1888-go 23,169 rs.

Wszystkie te dane sprawozdawcze zamieszczono w roczniku Towarzystwa, zawierającym sprawozdanie z działalności zarządu, oraz pojedynczych komisyj, jako to: teorji ogrodnictwa i nauk przyrodniczych, kwaciarstwa, warzywnictwa i owocowej.

Nadto w roczniku znajdują się nader cenne prace: o szkodziach, wyrządzonych przez mrozy w ogrodach podczas zeszłorocznej zimy, wreszcie wiadomości statystyczne o ogrodach owocowych w pow. lepełskim, gub. witebskiej.

Sprawozdanie w całej rociągłości przyjęto i zatwierdzono.

Z odczytanego budżetu, dowiadujemy, się że tegoroczne wydatki i dochody wynoszą 5,850 rs. Nad jedną pozycją tego budżetu zabrał głos p. Eryk Jachowicz, utrzymując, iż suma 175 rs., przeznaczona na nagrody dla ogrodników, jest za mała i należałoby ją podnieść.

Przeciw temu wnioskowi wystąpił członek zarządu, p. Sikorski, lecz p. E. Jankowski pogodził obie

strony, nadmienając, że, o ile fundusz się znajdzie, zarząd sumę nagród podniesie.

Taki wniosek przyjęto i zarazem cały projekt budżetu zatwierdzono.

Z kolei porządku dziennego przyszyły wybory, dla dopełnienia których powołano członków-skrutatorów.

Kartka wyborcza na prezesa okazała się zbyt cenną, gdyż ogólne zebranie przez aklamację uprosiło p. Jerzego Aleksandrowicza do pozostania nadal na stanowisku prezesa Towarzystwa.

Po dopełnionych wyborach skład zarządu Towarzystwa na rok bieżący przedstawia się, jak następuje: pp. Jerzy Aleksandrowicz, prezes, Piotr Hoser i Józef Stiche, wiceprezesa, Fr. Szanior i Wł. Kaczyński, sekretarza, Piotr Hoser (syn) kasjer i członkowie: Fr. Bardet, E. Jankowski, K. Jurkiewicz, St. Makowiecki, J. Sikorski, G. Ulrich.

Na członków komisji rewizyjnej powołano tych samych, a mianowicie pp. A. Czajewicza, J. Meyera i E. Zielińskiego.

Z bieżących spraw Towarzystwa prezes zawiadomił, iż sprawa spadku po s. p. J. Spornym wciąż jest przedmiotem pracy delegacji.

Co do ulg frachtowych przy przewozie roślin kolejami, sprawa ta nareszcie w zupełności została pomyślnie załatwiona, albowiem sekretarz zjazdu kolejowego w Petersburgu zawiadomił zarząd Towarzystwa, iż przedstawiciele wszystkich kolei w całym państwie zgodzili się na ulgi, przez Towarzystwo proponowane.

Kwestja oddania ogrodów, skwerów i wszelkich plantacyj miejskich została stanowczo i pomyślnie załatwiona, a na członków komitetu opieki nad plantacjami miejskimi powołano wczoraj przez aklamację, na skutek przedstawienia zarządu, pp. K. Jurkiewicza (prezes), E. Jankowskiego (sekretarz), dra Kryzego, dra Markiewicza, Billinga, Dubeltowicza, Łubę, Grotowskiego, Mintra, Z. Ostrowskiego, Splezyńskiego, Poznańskiego, Chiżyńskiego i W. Kronenberga.

Wiele innych kwestyj z powodu nawału materiału i spóźnionej pory, musimy pominąć.

Walne zebranie ukończyło się o godz. 10½ rozłozowaniem roślin p. Ulricha i przetworów owoców p. Perkowskiego z Kornelina.

Taka była obfitość roślin i pudełek z konserwami, iż prawie nikt z pustymi rękami sali posiedzeń nie opuszczał. Sk.

U przemysłowców.

Po długiej przerwie w czynnościach, spowodowanej przez chorobę prezesa, p. Stanisława Kronenberga, sekcja V-ta naszego Towarzystwa przemysłu i handlu zebrała się wczoraj na posiedzenie, które miało poniekąd charakter organizacyjny. Szło bowiem w pierwszym rzędzie o wybór biura sekcji, tj. przewodniczącego, jego zastępcy i sekretarza, aby pod nowym sterem wzbudzić zamarłe życie.

Cel ten wyluszczył też wobec zgromadzenia (dość liczne) przydujący w centralnym zarządzie naszego Towarzystwa, hr. Ludwik Krasiński, który zajął obrady osieroczonej sekcji. Mówca zaznaczył, że sekcja będzie miała przed sobą w najbliższej przyszłości przeprowadzenie nowej organizacji, mianowicie przez utworzenie poddziałów, służących kierunkom specjalnym, z których dotychczas wyróżnił się już w stanowej fermie projekt stworzenia oddziałów: statystycznego i ekonomicznego w szerszym zakresie pojętych.

Przystępując do porządku dziennego p. przewodniczący zaważwał zgromadzenie do dokonania wspomnianych wyżej wyborów i zaprosił na skrutatorów pp.: Wortmana, Rawicza i Nagórno.

Wynik głosowania przedstawia się, jak następuje: z liczby 42-ch głosujących 24 kreski otrzymał p. Julian Wieniawski na przewodniczącego sekcji; wiceprezesa wybrany został p. Bronisław Werner 28 głosami; na sekretarza powołany 32 głosami p. Kazimierz Natanson.

Powinszować można sekcji V-iej tak szczęśliwego wyboru prezydium; nie wątpimy, że pod jego kierunkiem sprawa Towarzystwa pójdzie szybkim krokiem na drodze pomyślnego rozwoju.

Hr. Krasinski, po ogłoszeniu wyniku wyborów, zaprosił nowe prezydium do objęcia kierownictwa dalszych obrad. Pod nieobecność p. Wieniawskiego, zastępcę jego, p. Werner, zajął miejsce prezydium, w towarzystwie p. Natanson, a podziękowawszy za dowód zaufania w imieniu nowego prezydium, wyraził przekonanie, że członkowie sekcji stale przykładać będą czynną rękę do pracy, zmierzającej do zamierzonego celu.

Nastąpił z kolei odczyt p. Zalewskiego o handlu ze Wschodem.

Obszerna ta praca zawiera obfity materiał cyfrowy, widocznie skrzętnie zebrany i ugrupowany odpowiednio do wyprowadzanych wniosków ostatecznych. Streszczenie jej w krótkości, wskazanej przez ograniczony rozmiar naszego miejsca, nie miałoby celu, nie byłoby albowiem w stanie dać więcej, niż ogólnikowe pojęcie o wywodach autora. Powiemy tylko, że p. Zalewski w pracy swej traktuje głównie warunki i widoki handlu z krajem zakaukaskim przez Batum, do którego usilnie zachęca, rokując bardzo dobre wyniki.

Kończymy życzliwą uwagą: praca p. Zalewskiego, jak to autor wczoraj nadmieniał, ma być ogłoszona drukiem w oddzielnej broszurze. Droga to do rozpowszechnienia i utrwalenia zebranych dat bezwarunkowo najodpowiedniejsza, atoli należałoby rekopis przed drukiem uzupełnić w niektórych punktach danymi świeższej daty, niż rok 1883-ci, 1884-ty lub 1885-ty, zwłaszcza, że informacje statystyczne nowsze, o ile nam wiadomo, są już w sferach najbliższych interesowanych znane.

Odczyt został z powodu obszerności przerwany w połowie; dokończenie ma być czytane na jednym z następnych posiedzeń sekcji. S. Sz.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

— *Petersb. wiad.* donoszą, iż przy ministerjum spraw wewnętrznych utworzona będzie niebawem specjalna komisja, której zadaniem ma być opracowanie projektu powiększenia polieji w całym państwie.

— Dzienniki petersburskie donoszą, iż w lutym r. b. ma być wprowadzone umundurowanie dla wszystkich urzędników banku państwa.

— *Petersb. wiad.* dowiadują się, iż pewna grupa aptekarzy złożyła komisji, zajmującej się rewizją taksy aptekarskiej, rachunki z obrotu swoich aptek, taksem wykazania, że dochody ich nie są zbyt wielkie. Rachunki te mają być wzięte na uwagę przez komisję.

— W przedmiocie dopuszczania kobiet do egzaminów w warszawskiej szkole felczerskiej na stopień felczerek, ministerjum oświaty wydało świeżo rozporządzenie, pozwalające na dopuszczanie kandydatek do tychże egzaminów w porządku przepisany, z tem jednakże zastrzeżeniem, ażeby nazwiska kandydatek, które zdały egzamin za pośrednictwem fakultetu medycznego uniwersytetu warszawskiego, bezzwłocznie komunikowane były departamentowi medycznemu przy ministerjum spraw wewnętrznych.

— W dniu wczorajszym Towarzystwo kredytowe miejskie za zaległą ratę kwietniową z roku 1888-go sprzedało przed rejentem Dziwulskim nieruchomości przy ulicy Granicznej nr. 1078B, obciążoną pożyczką rs. 15,000, za rs. 56,000, oraz przed rejentem Michałem Przysieckim nieruchomości nr. 1094c przy ulicy Twardej, na której ciążyła pożyczka w sumie rs. 13,000, za rs. 25,050. Dotychczas Towarzystwo sprzedało sześć domów. Na dzień jutrzejszy naznaczone są dwie ostatnie sprzedaże: przed rejentem Szutkiewiczem domu przy ulicy róg Pivnej i Rycerskiej, obciążonego pożyczką rs. 4000 i przy ulicy Nowolipki, obciążonego pożyczką rs. 1200.

— W dniu jutrzejszym, o godz. 7½ wieczorem, w nowym lokalu zarządu kanalizacji i wodociągów przy ulicy Królewskiej nr. 41 odbędzie się posiedzenie komitetu kanalizacyjnego, pod przewodnictwem p. prezydenta miasta. Przedmiotem obrad będzie rozpatrzenie dostaw różnych materiałów budowlanych, potrzebnych do budowy w r. 1889-ym, a mianowicie: cegły, cementu, ołowiu, rur żelaznych wodociagowych i t. p. Warunki dostawy rur żelaznych stosowane do fabryk w r. z. zostały przez komisję techniczną w porozumieniu się z głównym inżynierem ponownie przejrane i zmodyfikowane odpowiednio do potrzeb bieżących; w dniu jutrzejszym będą te same warunki komitetowi do uchwały przedstawione. Na posiedzeniu będą także przedstawione w głównych zarysach roboty kanalizacyjne i wodociagowe, na r. b. projektowane, oraz szczegółowe

plany i kosztorysy, mającej się rozpocząć z wczesną wiosną budowy kanału na ul. Królewskiej od Marszałkowskiej do Granicznej. Zarząd kanalizacji przedstawi również rezultat ostatnich oględzin kanałów, a szczególnie głównego kanału A., w którym porysowania w dwóch miejscach w r. z. były znaczne, a kilka włoskowatych pęknięć miało być cementem zafugowane.

— Decyzją generał-gubernatora ustanowiona została komisja pod prezydencją pułkownika Bibikowa do rewizji lokali, zajmowanych na potrzeby wojskowe. Zadanie komisji polega na szczegółowych oględzinach wszystkich bez wyjątku pomieszczeń, najmowanych dla wojsk z funduszków skarbowych i miejskich, oraz sporządzenie wykazu tych pomieszczeń z określeniem, na jaki cel najęty jest budynek, kto go zajmuje, z czego się składa, na jaki czas najęty, za jaką cenę itd. Do komisji ze strony zarządu miejskiego delegowani są: starszy ławnik Kann i budowniczy M. Pronaszko, nadto zaproszono obywateli miejskich, pp. Teofila Łaguna i Jakóba Zalewskiego.

— Dyrektorem gimnazjum męskiego w Białe mianowany został radca stanu Makowski, inspektor gimnazjum męskiego w Zamościu.

— Z teatru i muzyki.

* Wieczór środowy Towarzystwa muzycznego, urządzony przez p. Marję Paprocką, interesuje tak pod względem samego programu, jak i z uwagi na wykonawców.

Program zawiera balladę „Powrót taty”, duet z „Jawnuty” „O matko moja!” i in.

W rzędzie wykonawców spotykamy p. Blombergową, panny Mausz i Noiretównę, pp. Hertza, Rohna, Rzepkę i Trapszo.

— Tombola. Tombola tegoroczna posiadać będzie niepraktykowaną dotychczas ilość fantów.

Napływ bowiem ostatnich jest tak obfity, jak w żadnym z lat ubiegłych.

W dalszym ciągu fanty nadesłały następujące osoby: panie Marja Halporn, Antonina Szyńkiewicz, Anna Zanders i Eleonora Zimińska, oraz pp. Henryk Artzt, F. Bratman, Roman Lenartowicz, Ludwik Maurycy Ziłpop, Karol Moycho, F. Szatman, Piotr Sobolewski, S. Sperling, Simon i Stecki, G. Taubeles, Jan Wróblewski, E. Wende i Karol Wedekam.

— Dla chorego artysty. Sprzedaż dzieł sztuki, przeznaczonych przez grono artystów na korzyść złożonego ciężką chorobą kolegi, rozpoczęta w niedzielę, wydaje pomyślne rezultaty.

Dość jeszcze znaczna liczba obrazów i szkiców będzie sprzedawana codziennie aż do wyczerpania zbioru.

Pomiędzy nadesłanymi przedmiotami znajdują się posiadające wysoką wartość artystyczną, a cena jest niezwykle niską.

Informacyi, dotyczących sprzedaży, udziela redakcja *Kurjera* w godzinach od 10½—12½ z południa.

— Poszukiwanie rodziny. W dniu wczorajszym zmarł w naszym mieście ś. p. Konstanty Orłowski.

O. przybył przed kilkoma laty do Warszawy, gdzie w braku wszelkich środków materialnych utrzymywał się kosztem grona liściejących osób.

Starzec nie lubił wtajemniczać znajomych w swoje stosunki rodzinne, stąd też osoby, które się nim opiekowały, nie posiadają w tym względzie żadnych wiadomości.

Obecnie p. Matlak, zamieszkały na Lesznie pod nr. 64-ym poszukuje rodziny ś. p. Orłowskiego, dla doręczenia jej dokumentów, oraz innych przedmiotów, pozostałych po zmarłym.

— Oryginalna reklama. Właściciele pewnego sklepu na oryginalną zdobyli się reklamę.

Jest nią woskowa podobizna turka, który, siedząc na dywanie, kręci głową, pali fajkę, a nawet... wypuszcza dym ustami.

Kosztowny automat wykonany został w Paryżu.

— Podwójny pogrzeb.

W dniu onegdajszym odbył się podwójny pogrzeb ś. p. Franciszki Michałowskiej, a to ku ogólnemu oburzeniu i utrudzeniu orszaku żałobnego.

Córki nieboszczki, ustawivszy zwłoki w kaplicy kościoła św. Anny (pobernardyńskiego), czyniły starania, aby pochowanie mogło nastąpić na cmentarz powązkowski, w grobie, w którym spoczywa już mąż nieboszczki.

Zażądano jednak według taksy opłaty 33 rs., a niezamożne kobiety, nie mogąc się zdobyć na taki wydatek, musiały przystać na pogrzeb zwłok na cmentarzu w Brudnie i uiścić 2 rs. pokładnego.

Tymczasem o oznaczonej godzinie zajechał kara-

wan, którego woźnica przedstawia kartkę, iż ma odwieźć zwłoki na Powązki.

Rodzina sądziła, że nastąpiła jakaś przychylna decyzja, zwłaszcza gdy interpelowany woźnica stanowczo utrzymywał, iż na Brudno nie pojedzie.

Po przybyciu na Powązki eksportujący kapłan odprawił modły i już trumnę miano spuszczać do grobu, gdy oto zjawia się urzędnik kancelarji cmentarnej i w sposób dość szorstki wydaje polecenie zabrania trumny i odwiezienia na Brudno, zaszła bowiem pomyłka.

Tym sposobem zwłoki z jednego cmentarza przewieziono na drugi, gdzie miejscowemu kapelanowi potrzeba było za ponowne odprawienie obrzędu zapłacić kilka rubli.

Fakt powyższy został nam zakomunikowany przez rodzinę nieboszczki, moralnie i materialnie poszwankowaną.

Czyż takie pomyłki powinny się zdarzać?

— Kradzieże.

W składzie garderoby Lewka Świdrygalskiego pod nr. 13-ym na Nalewkach spełniono znaczną kradzież; złodziej, wybiwszy szyby w oknie, wyniósł 88 par spodni i tyleż kamizelek, 30 marynarek oraz kilka sztuk sukna i kortu; uszkodowany oblicza swą stratę na 900 rs. — Blainie Frydmanowej pod nr. 34-ym na Miłej, skradziono kilkadziesiąt rubli oraz sztukę pożyteczki wewnętrznej. — Na Gesiej pod nr. 13-ym, u Dawida Wróblewicza spełniona została kradzież różnych przedmiotów na sumę paruset rubli. — Na Granicznej pod nr. 2-im skradziono ze strychu bieliznę wartości 100 rs. — Na Marszałkowskiej pod nr. 16-m z przed pokoju mieszkania Jana Żaluckiego skradziono futro elki z kołnierzem bobrowym. — U Chaima Iglowicza, zegarmistrza na Szmulowiznie, przez wylamanie drzwi do sklepu z korytarza skradziono kilkadziesiąt srebrnych i złotych zegarków, dewizek, brulek, wartości kilkuset rubli. — Zamieszkały przy ul. Zapiecku pod nr. 2-ym, Antoni Tomaszewski donosi, że z mieszkania jego otworzonego wytrychem skradziono gotowych damskich i męskich kamazy około 50 par, wartości 150 rs. — Przy ul. Pańskiej pod nr. 43-im, Marji Sielskiej z mieszkania za pomocą odierwania skobla skradziono różną garderobę i bieliznę wartości 60 rs.; o kradzież podejrzany jest stróż miejscowy. — Z zamkniętego mieszkania Izidora Łaskiego przy ul. Pięknej pod nr. 19-ym, skradziono zegar budzik, 3 palta, futro i różną garderobę, wartości 200 rs. — Z otworzonego wytrychem mieszkania Leona Kleczyńskiego przy ul. Chłodnej pod nr. 8-ym, skradziono palto damskie na lisach wartości 60 rs.

— Podrzucenia. Wczoraj rano w sieni domu pod nr. 91-ym przy ul. Siennej, znaleziono kilkudniowego chłopczyka, którego odesłano do domu podzupków.

Wkrótce potem znaleziono w podwórzu domu pod nr. 1-ym przy ul. Leszno, dwutygodniową dziewczynkę zawiniętą w pieluszkę.

I tego podzupka odesłano do szpitala Dzieciątka Jezus.

— Nagła śmierć.

Zamieszkała przy ul. Karolkowej pod nr. 4-ym, wyrobni- ca, Józefa Kowalska, licząca 50 lat wieku, zmarła nagle.

Przyczyną śmierci była wada sercowa.

— Drobnny pożar.

W mieszkaniu Szlamy Ofenberga przy ul. Krochmalnej pod nr. 6-ym, od lampy wiszącej zapalił się sufit.

Ogień bez dalszych następstw ugasił mieszkańcy.

NEKROLOGJA.

† Ś. p. Stanisław Zdrojewski, obywatel, po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzony św. sakramentami, w dniu 26-ym stycznia r. b. życie zakończył. Pozostała w nieutulonym żalu żona wraz z synem, synową, córką, zięciem, wnuczkami i prawnuczką, zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo, odbyć się mające w d. 29-ym b. m., w kościele N. N. M. P. na Lesznie o godz. 11-iej przed połud., oraz na wyprowadzenie zwłok w tymże dniu i z tegoż kościoła o godzinie 4-iej po południu na cmentarz powązkowski. Oddzielne zaproszenia rozsyłane nie będą. 2-352

† Ś. p. z Konstańskich Władysławowa Płoska, opatrzona św. Sakramentami, po długiej i ciężkiej chorobie, w dniu 26-ym stycznia r. b. zesłała z tego świata, przeżywszy lat 32. Pogrzeżony w żalu mąż z dziećmi i rodziną zmarłej zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych na mszę świętą, odbyć się mającą w dniu 29-ym b. m., to jest we wtorek, o godzinie 9-iej rano, w kościele św. Karola Boromeusza przy ul. Chłodnej, oraz na wyprowadzenie zwłok z tegoż kościoła, o godzinie 3-iej po południu, na cmentarz powązkowski. 2-114

† Dnia 30-go stycznia, t. j. we środe, jako w pierwszą bolesną rocznicę śmierci ś. p. Edwarda Strey odbędzie się w kościele św. Piotra i Pawła, o godzinie 10-iej zrana, nabożeństwo żałobne, na które pozostała w ciężkim smutku żona z córeczką zaprasza życzliwych i znajomych. 388

Telegramy „Kurjera Warszawskiego”

Wiedeń 28-go stycznia. (Tel. pryw. K. W.) — Ustawa sejmu galicyjskiego o wykupnie propinacji ma wielkie widoki otrzymania sankeji cesarskiej.

Budapeszt 28-go stycznia. (Tel. pr. K. W.) — Dzisiejsze posiedzenie sejmu było bardzo burzliwe. Opozycja podczas obrad nad ustawą wojskową krzyknęła, że na galerjach są aienki policji tajne

i policja. „Otoczają nas!” wołano. Przez dziesięć minut panował w izbie nieopisany chaos. Rzucano się do oczów, grożono pięściami. Nareszcie prezydent Pechy oznajmił, że agenci policyjni usunęci. Wołania: kto ich sprowadził? Tisza usiłuje przywrócić powagę głosu prezydenta. Wrzawa trwa.

Kraków 28-go stycznia. (Tel. pr. Kur. W.) — Umarł tutaj senator, Wiktor Kopff, były prezydent apelacji, zajmujący bardzo wybitne stanowisko w towarzystwie krakowskim.

Berlin 28-go stycznia. (Tel. pryw. K. W.) — Komisja parlamentu uchwaliła projekt wschodnio-afrykański bez zmiany.

Rzym 28-go stycznia. (Tel. Agencji poln.) — Osiem stowarzyszeń politycznych święciło rocznicę bitew, stoczonych w r. 1870-ym pod Dijonem przez Garibaldeggo. Gdy policja chciała jednego z mówców aresztować, powstała gwałtowna bójka, podczas której kilka osób padło.

Proces kukizowski.

Lwów 28-go stycznia. (Tel. spec. Kurj. War.) — Na dzisiejszym posiedzeniu dr. Schmidt zeznał, iż Władysław Strzelecki opowiadał mu o epilepsji i konwulsjach księdza. Przybywszy do Kukizowa, świadek przekonał się natychmiast, iż ksiądz był ofiarą napadu, pomimo, że tenże usilnie twierdzi, jakoby „upadł i potłukł się”. Strzelecka uporezywie wzbierała się wierzyć w napad. Aleksander Strz. przekonany przez doktora rzekł: „Dla honoru domu muszę zawiadomić władze, chociażby matka szpazmowała”. Schmidt sądził, że ksiądz w nocy umrze.

Następnie przywołano świadka Władysława Strzeleckiego. Prokurator sprzeciwiał się jego zaprzysiężeniu, ponieważ był on w śledztwie podejrzany o moralny udział i badany w roli współoskarżonego w pewnym stopniu. Trybunał uchwalił zaprzysiężenie świadka. Tenże składa zeznania korzystne dla pod sądnych.

Wybór Boulangerera.

Dzień 27-my stycznia pamiętną pozostanie datą w kronice Paryża; tak pełnej dramatycznych epizodów i kipiących namiętności. Narazie nie się prawie niezmiennia. Izbie deputowanych przybywa tylko nowy członek w osobie Boulangerera. Paryż dopełnił aktu wyborczego z powagą i spokojem, które świadczy, że mieszkańcy jego spieszyli do urn nie pod wpływem jakiegoś nerwowego rozdrażnienia, porwani jakimś błyskotliwym hasłem, lecz w silnym, urobionem już przekonaniu, iż parlamentaryzm w tej formie, jaką wyrobiła trzecia Rzeczpospolita, przeżył się i musi być zastąpiony czemś innym. Czem—oto pytanie; odpowiedzi nań oczekują snadź od Boulangerera ci, którzy w d. 27-ym b. m. głosowali na niego.

I dlatego pomimo spokoju, z jakim dokonał się onegdajszy akt wyborczy w Paryżu—nie uwzględniamy tu stereotypowych okrzyków ulicy ani szajłataństwa prasy—dzień ów posiada znaczenie rewolucyjne. Wybrany został człowiek-sfinks, który powiada, czego nie chce, ale nie powiedział dotąd zwięźle i odtwarcie nikomu, do czego dąży. Powiada, że dyktatura i cesaryzm są mu wstrętne, a jednak wszyscy powiadają, że to właśnie dyktator i cesarz!

Dzieje wewnętrzne Francji weszły w kolej wypadków prawdopodobnie burzliwych i anarchicznych. Wpłynęła ona pod wieloma względami na przejście ogólnej polityki europejskiej. Dlatego będziemy śledzili pilnie ich bieg i dzielili się z czytelnikami każdym szczegółem, rzucającym światło na sytuację, która się rysuje w nieodległej przyszłości.

W przeddzień swego wyboru ogłosił Boulanger na murach Paryża, uginających się pod ciężarem papieru, następująca odezwę:

Wyborcy! Jestem i. pozostanę republikaninem. Wierny swojemu programowi pojednawczemu odwołuję się na gruncie narodowej republiki do wszystkich francuzów, którzy pragną kresu nadużyć, oszustw i rozrzutności, stających w poprzek wszelkim reformom. Nie robię żadnego wyjątku, zwracam się zarówno do starych republikanów, jak do tych, którzy trwają przy tradycjach starej monarchii.

„Na gruncie narodowym porozumiemy się wszyscy w przededniu wystawy r. 1889-go, która odpycha wszelkie inne zapasy, oprócz zapasów ducha.

„Nikt nie powinien ludzi się co do moich zamiarów. Nie mam i nie będę miał innego celu przed sobą, jak ugruntować uczciwą Rzeczpospolitą. Mówię wam codziennie, że głosować za mną, to znaczy brać sobie pana.

„Protestuję głośno przeciw tej przewrotności!

„Głosować za mną, to znaczy wybrać człowieka, który był zawsze lojalnym przedstawicielem i zapasnikiem waszych zadań i który pozwoli znów przemówić krajowi. Głosować za moim przeciwnikiem, znaczy natomiast utrwalić stan bezpłodnej agitacji, klasę tamę każdemu wielkiemu przedsięwzięciu i obarczać kraj polityką nieuczciwości aż do zupełnej jego ruiny.”

Na dowód, od jak dawna Boulanger, trawiony ambicją, pchał się już naprzód i zmuszał do mówienia o sobie, przytacza Józef Reinach w *République française* petycję, wysłaną przez Boulangerera, jako komendanta 114-go pułku liniowego, w r. 1871-ym do zgromadzenia narodowego, które na zgłiszczach Francji, jeszcze dymiących, zebrało się w Wersalu: 114 pułk piechoty.

Wersal 20-go marca r. 1871-go.
Adres do zgromadzenia narodowego.

W każdym innym położeniu byłoby rzeczą zbyt zbytnią, ażeby pułk przysięgał na swoją wierność dla kraju. Ale w tak ciężkich i smutnych okolicznościach sady się on obowiązany do głośnego wyrażenia swych postanowień. Będzie on zawsze, cokolwiekby zaszło, słuchał głosu swoich przewodców i uchwał zgromadzenia narodowego, które jest Francją.

WOBRA Palkownik G. Boulanger.”

Tu następują podpisy wszystkich oficerów, podoficerów, kaprali i szeregowców.

Owczesne pułki pruskie, depczące ziemię francuską, nie wysłały adresów do nikogo, były za to wroga na kapustę, podczas gdy Boulanger robił sobie reklamę z—posłuszeństwa dla zgromadzenia narodowego.

France doniosła o ciekawych dyslokacjach wojsk w przededniu wyborów niedzielnych.

Pułk 54-ty w Compiègne, 87-my w St-Quentin, 8-my bataljon strzelców w Amiens otrzymały rozkaz pogotowia, celem marszu na Paryż w razie potrzeby.

Takież same rozkazy otrzymała kawalerja w okolicach Paryża: 3-ci pułk kirasjerów w Wersalu, 8-my w Seulis, 5-ty pułk dragonów w Meaux, 9-ty w Provins, pułki w St-Germain, Fontainebleau i Melun. Skonsygnowano nawet 33-ci pułk artylerji, stojący załoga w Poitiers, o 300 kilometrów od Paryża.

Szczęściem to, wszystko okazało się zbytecznym. Paryż wybrał Boulangerera i—położył się spać!

W dniu wyboru uwijała się, po ulicach Paryża armja kolporterów, rozrzucająca wizerunki Boulangerera w pełnym mundurze i wywołująca refren znanej piosnki:

„Quel malheur s'appeler Jacques!”

Sprawozdanie telegraficzne.

Paryż 28-go stycznia. (Tel. pryw. K. W.) — Dzienniki dzisiejsze podają obszernie opisy autentyczne wczorajszego wyboru. Wybitniejsze momenta przedstawiają się w sposób następujący.

Boulanger z całym swoim sztabem, ubranym galowo, rezydował przez cały dzień wczorajszy w restauracji Duranda. Wszyscy mieli goździki u fraków i surdutów.

Przy każdej urnie pełnili kontrolę delegaci ligi patryjotycznej, która odegrała wczoraj rolę bohaterką. Chodniki zasypane były kartkami na imię Jacques'a, które wpychano wyborcom, a które oni odrzucali.

W redakcjach *Lanterne*, *Presse* i *Intrusigant* rozdawano setki tysięcy portretów Boulangerera. Przez cały dzień rozlepiano nowe plakaty, zaopatrzone w *facsimilia* jenerała. Omnibusy i fiakry zatrzymywano, zmuszając osoby w nich siedzące do wołania: *vive Boulanger!* albo *vive Jacques!* Przez cały dzień panował nastrój wesoły, notują wiele objawów pustoty ludowej; żadnych gwałtów na serio nie było. Kongregacje religijne głosowały ostentacyjnie za Boulangerem. Słabe okrzyki: „Na pohybel wersalczycowi!”, przypominające rolę, jaką jenerał ode-

grał w r. 1881-ym przy strąceniu komuny, rychło uciśniono.

Organizacja komitetów Jacques'a okazała się nie doleżną. Rząd ludził się do ostatniej chwili.

Przez cały dzień panował względny spokój na ulicach. Dopiero wieczorem ludność wyległa na bulwary. O godzinie 8-iej ruch kołowy na wielu głównych ulicach został skutkiem przeciągania tłumy przechodniów wstrzymany. Lokale, w których odbywało się skrutynium, natłoczone. Ludzie stali na stołach i w oknach.

Gdy ozwały się pierwsze okrzyki, zwiastujące zwycięstwo Boulangerera, pojawiły się transparenty z jego wizerunkami i karykaturami przeciwników. Deputowany Laguerre z okna *Pressy* ogłaszał ludowi biuletyny wyborcze. Telegrafy obłożone. Przez ulice przeciągają grupy, śpiewające znane pieśni, między innymi „*Conspuez Floquet*”, „*Parvire Jacques, dormez vous?*” i inne. Ostateczny rezultat wywołuje w całej dzielnicy Wielkiej Opery okrzyk triumfu bez końca.

W restauracji Duranda oczekiwali wyniku wyboru, między innymi, ks. Broglie, Rochefort, Laisant, Déroulède, Turquet, oraz wiele dam. Ztąd wysłano rozkazy do wszystkich sekcji. Boulanger sam otwierał spokojnie biuletyny. Gdy o północy opuścił lokal, stronnicy jego utworzyli szpaler, wśród którego powóz jego posuwał się triumfalnie. Na przeciw, w biurze republikanów, zapanał wstyd i smutek. Tłum boulanżerowski, zgromadziwszy się przed ich oknami, wołał: „Przez ze złodziejami!” „Przez z Ferryim!”

Policja torowała tylko drogę, nie aresztując nikogo. Jedyne w Quartier Latin zaszła bójka pomiędzy studentami i boulanżystami. Zresztą spokój.

Cały rząd czekał rezultatu, zgromadzony u Floqueta, który miał się wyrazić: „Następstwa dnia dzisiejszego mogą być straszne”.

Robotnicy głosowali podzieleni. Konserwatyści oraz przedmieszczanie rozstrzygnęli.

Paryż 28-go stycznia. (Tel. pryw. K. W.) — O godzinie 10-iej wieczorem poczęły wczoraj gromadzić się większe grupy na Boulevard Montmartre, które wydawały okrzyki na cześć Boulangerera, ogólna wszakże fizjognomja Paryża spokojna. O godzinie 11-iej minut 15 w nocy plac giełdy, ulica Montmartre i kilka punktów bulwaru tego nazwiska przepełnione były ludźmi. Renta 82.90 i 82.75. O godzinie 12-iej minut 16 po północy znany był już rezultat dokładny wyboru. O 1-iej na bulwarze des Italiens przyszło do kilku lekkich starć w tłumie, zwłaszcza przed biurem redakcji organu boulanżerowskiego *La Presse*, wszakże nie przybrały one poważniejszych rozmiarów. Grupy śpiewają piosnki szydercze „*Jacques sur air?*” i inne. Od godziny 2-iej po północy tłum rozpraszal się stopniowo, bulwary wracają do zwyczajnej fizjognomji. Rada ministrów, która zebrała się w pałacu elizejskim już o godzinie 11-iej, przeciągnęła się do wpół do 2-iej po północy. Rozważano po kolei wszystkie ewentualności, wynikające z położenia. Uchwalono środki bezpieczeństwa na dzień dzisiejszy. (Aj. poln.)

Paryż 28-go stycznia. (Tel. pr. Kurj. War.) — Stwierdzają powszechnie, że wczorajszy wybór Boulangerera jest głównie dziełem Déroulède'a i ligi patryjotycznej. Znaczenie wyboru polega w tem, że wszystkie dotychczasowe hasła we Francji upadają, pragnienie nowego porządku rzeczy jest powszechne.

Paryż 28-go stycznia. (Tel. pr. Kurj. W.) — Wczoraj zaraz po wyborze Boulangerera odbyło się kilka zgromadzeń wybitnych republikanów, celem zastanowienia się nad sytuacją. Uchwał stanowczych nie powzięto. Dzisiaj zrana zebrała się ponownie rada ministrów i zastanawiała się głównie nad środkami, jakie zarządzić należy na wypadek zakłócenia spokoju publicznej. Wszakże dotąd fizjognomja Paryża najzupełniej spokojna. Carnot odbył konferencje z wieloma wybitnymi osobistościami politycznymi. Jest on zdecydowany pełnić swój obowiązek z zimną krwią i przyjąć na siebie całą odpowiedzialność, jakaby sytuacja na niego

